

Overordnet kan det nævnes, at kun ét land – Holland – angiver at have en fuldt lovlig forening for pædofile. I de øvrige lande er myndighederne ikke bekendt med, at sådanne foreninger eksisterer. Det hollandske justitsministerium oplyser, at pædofilforeningen Martijns lovlighed aldrig har været anfægtet.²²⁾

Det svenske justitsministerium oplyser, at der ikke i Sverige findes egentlige foreninger for pædofile, men at de pædofile organiserer sig i netværk, som myndighederne ikke er bekendt med. Den svenske holdning angives at være, at man respekterer foreningsfriheden, men samtidig slår skarpt ned på enkeltpersoners aktiviteter. Man vurderede, at en organisation ville være lovlig, men at de deltagende persons handlinger – i kraft af deres seksuelle orientering – ville være ulovlig. Medlemskab af en sådan pædofilforening ville således ikke umiddelbart ifølge svensk lov være strafbart.²³⁾

Retsstillingen i Storbritannien synes umiddelbart mere uafklaret. Ej heller her angiver man at have kendskab til lovlige pædofile foreninger. Pædofile foreninger forstås som foreninger bestående af en gruppe mennesker, der er seksuelt tiltrukket af børn. Denne form for foreningsaktivitet er ikke i sig selv ulovlig ifølge britisk lovgivning. Såfremt foreningens aktiviteter er ulovlige i henhold til britisk lovgivning, kan en forening opløses og foreningens medlemmer stilles for en domstol. Hermed bliver pædofile foreninger, hvis medlemmer udøver kriminelle gerninger, ulovlige i Storbritannien.²⁴⁾

Finske foreningsforhold er reguleret i den finske foreningslag. Af denne lov fremgår det, at »en förening får bildas för gemensam fullföljande av et ideelt syfte. Syftet får inte strida mot lag eller god sed.« Samme lovs 8. kapitel indeholder bestemmelser om opløsning af foreninger, som kan ske alene ved domstolsbeslutning. Med baggrund heri må det konstateres, at pædofile foreninger i Finland næppe vil være lovlige. Under alle omstændigheder findes der tilsyneladende ikke pædofile foreninger i landet.²⁵⁾

Ambassaden i Norge oplyser, at der i norsk lovgivning ikke består noget egentligt forbud mod pædofile foreninger eller mod medlemskab af en sådan forening. Justitsministeriet havde dog ikke kendskab til, at en sådan forening fandtes. I norsk lovgivning er der derimod forbud mod foreninger, hvis medlemmer foretager pædofile overgreb eller drøfter sådanne overgreb eller foretager anden ulovlig virksomhed såsom udveksling af pædofile overgreb. Som eksempel på ulovlige aktiviteter nævner det norske justitsministerium råd om, hvorledes overgreb mod børn foretages. Det understreges her, at alene det at drøfte seksu-

elle overgreb i foreningsregi er ulovligt efter norsk ret. Disse drøftelser foregår som anført ovenfor i rigt mål i Pædofilforeningens regi.²⁶⁾

Frankrigs retstilstand adskiller sig fra de øvrige landes derved, at en forening for at kunne anerkendes som juridisk person obligatorisk skal anmeldes til det lokale præfektur. Foreninger, der har et ulovligt øjemed, er i Frankrig forbudte. En forening med ulovligt mål for øje – f.eks. pædofili – vil således ikke blive anerkendt. Målet kan fremgå af foreningens vedtægter eller eventuelt foreningens navn. Hvis en forening anmeldes med et lovligt formål, hvor det senere bliver klart, at foreningens egentlige aktivitet og mål er et andet, vil foreningen være ugyldig og kunne opløses ved dom, hvilket er væsentligt lettere, end tilfældet er i Danmark. Pædofile foreninger, uanset om de er anmeldte eller ikke anmeldte, er således umiddelbart ulovlige efter fransk ret.²⁷⁾

7. Argumenter for forbud

Europæisk forskning viser, at mellem 7 og 20 pct. af alle piger og mellem 3 og 12 pct. af alle drenge er blevet seksuelt misbrugt før det fyldte 18 år.²⁸⁾ Red Barnet angiver, at antallet af anmeldelser af børnepornografi, der forekommer på internettet, til foreningens hjemmeside har været støt stigende, siden hjemmesiden blev oprettet i 1998. I 2002 modtog Red Barnets hotline 540 anmeldelser om måneden.²⁹⁾ 22 pct. af de anmeldte forhold blev af Red Barnet vurderet til at være ulovlige, 24 pct. handlede om børneerotika, og de resterende 54 pct. gav ikke anledning til videreførelse af sagen og fremtrådte altså med andre ord som lovlig pornografi.³⁰⁾ Selv om antallet af anmeldelser naturligvis ikke umiddelbart kan tages til indtægt for, at der så også rent faktisk er mere børnepornografi til rådighed på internettet, synes der at være enighed om, at problemet med børnepornografi har været i stigning, siden internettet blev en realitet.

Foreningen for Børns Beskyttelse (FBB) angiver i sin rapport til FN's komité for børnekonventionen, at foreningen anser det for unormalt, at Pædofilforeningen kan eksistere i et land, der har underskrevet børnekonventionen. FBB henviser blandt andet til programmet »De pædofile danskere«, i hvilket foreningen finder et forbud mod Pædofilforeningen godtgjort.

Af programmet fremgår det som nævnt ovenfor, at Pædofilforeningens virke blandt andet tæller forsøg på at kontakte børn på internettet med henblik på seksuelt forehavende. Der fortælles desuden i rigt mål om overgreb mod børn såvel i Danmark som i Indien begået af foreningens medlemmer.